

V JAKO VENDETA

***Pamatuj, jak dopad
ten pátý listopad,
kdy Fawkes s prachem byl jat.
Nemá strach žádný,
že by ten den zrádný
zapomenut měl být snad.***

Příběh filmu *V jako Vendeta* je zasazen do futuristického prostředí totalitní Británie a vypráví příběh dívky z dělnického prostředí Evey, která je zachráněna ze života nebezpečné situace maskovaným mužem, který se ukrývá pod krycím jménem "V". Krycí jméno V je komplikovaný, sečtělý, okázalý, vášnivý a intelektuální muž, který svůj život zasvětil osvobození svých spoluobčanů od vlády, která je nutí souhlasit se vším. Krycí jméno V je také zahořklý, pomstychtivý, osamělý a násilnický, a je puzen k osobní vendetě. Ve svém boji, který si klade za cíl osvobodit lid Británie od korupce a násilí, jež otrávil celou vládu, obviňuje tyranii samozvaných vládců a vyzývá své spoluobčany, aby se k němu dne 5. listopadu připojili a vyšli ruku v ruce proti Parlamentu, v den, kdy je po celé zemi připomínán čin Guye Fawkesa. Dne 5. listopadu 1605 byl v chodbách pod Parlamentem objeven jistý Guy Fawkes s 36 soudky střelného prachu. On a jeho komplicové vymysleli zrádné *Spiknutí střelného prachu*, čímž reagovali na tyranii Parlamentu za vlády Jakuba I. Fawkes a ostatní sabotéři byli pro výstrahu pověšeni a pro jistotu ještě utopeni a rozčtvrceni. Jejich plán vyhodit budovu Parlamentu do povětří se nikdy neuskutečnil. V duchu této rebelie a při vzpomínce na onen slavný den se krycí jméno V pokouší dotáhnout Fawkesův plán ze dne 5. listopadu 1605 ke zdárnému konci: chce vyhodit budovu Parlamentu do vzduchu. Tím, jak Evey zjišťuje pravdu o minulosti krycího jména V, objevuje také pravdu o sobě samé a stává se z donucení jeho spojenkyní v plánu rozpoutat revoluci a přinést společnosti obtíženě násilím a korupcí svobodu a spravedlnost.

Warner Bros. Pictures, Virtual Studios a Silver Pictures Production ve spolupráci s
Anarchos Productions Inc. uvádí
NATALII PORTMAN ve filmu

V jako Vendeta

Dále hrají: HUGO WEAVING, STEPHEN REA a JOHN HURT

Režie: JAMES McTEIGUE

Produkcce: JOEL SILVER, GRANT HILL, ANDY WACHOWSKI a LARRY WACHOWSKI

Scénář: ANDY WACHOWSKI a LARRY WACHOWSKI

Podle komiksu z nakladatelství VERTIGO/DC COMICS, ilustrovaného DAVIDEM LLOYDEM

Výkonná produkce: BENJAMIN WAISBREN

Kamera: ADRIAN BIDDLE, B.S.C.

Vedoucí výroby: OWEN PATERSON

Střih: MARTIN WALSH, A.C.E.

Hudba: DARIO MARIANELLI

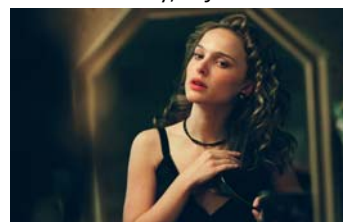
Film *V jako Vendeta* je britsko-německou koprodukcí. Film *V jako Vendeta* je distribuován Warner Bros. Pictures, a Warner Bros. Entertainment Company.

Premiéra v ČR 20. dubna 2006

www.vjakovendeta.cz

PŘÍBĚH

Režisér James McTeigue popisuje *V jako vendeta* jako politický thriller, v jehož samém středu je velmi temná a mnohotvárná postava. „Na jedné straně je krycí jméno V altruista, který věří, že jeho činy mohou přivodit společenskou změnu, ale zároveň plánuje smrtící vendetu vůči každému, kdo mu kdy uškodil.“ Při přípravě filmu *V jako Vendeta* byl McTeigue ovlivněn mnoha filmy, zejména *Bitvou o Alžír* z roku 1965, který považuje za vysoce realistické podání boje Alžírčanů proti francouzské nadvládě, jež probíhaly v letech 1954-1962. Oblíbil si také *Mechanický pomeranč* Stanleyho Kubricka, *1984* od George Orwella, *451 stupňů Fahrenheitů* od Raye Bradburyho anebo snímek Lindsaye Andersona s příznačným názvem *Kdyby...* Film *V jako Vendeta* varuje před nebezpečím korupce, svévole, manipulace a útlaku, přičemž zároveň zkoumá nebezpečí extremismu, ať už jde o zneužití parlamentní moci a nebo svévole. „*V jako Vendeta* je mnohovrstevný film,“ říká producent Joel Silver, jenž za své kariéry produkoval zlomovou trilogii *Matrix*, sérii akčních filmů *Smrtonosná zbraň*, sérii *Smrtonosná past* a *Predátor*. „Diváci si mohou ve filmu užít dynamické akce, ale zároveň mohou jít do hloubi komplikovaných problémů a idejí, jichž se film dotýká. Jde zejména o zodpovědnost jedince vůči moci, jež je svěřena vládě, a pak také úvahy o tom, jaké prostředky jsou nutné či oprávněné, aby

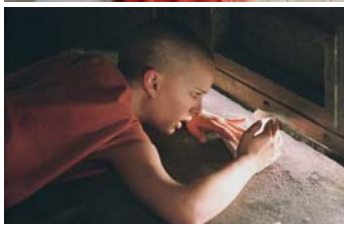

se ukončila tyranie. Film vzbuzuje spousty fascinujících otázek, ale zároveň neposkytuje žádné zjednodušené odpovědi.“ Film je založen na stejnojmenném komiksu *V jako Vendeta*, který se poprvé objevil v nezávislém komiksovém měsíčníku *The Warrior* v roce 1981 a brzy si získal kultovní status. Jeho autory byli Alan Moore a David Lloyd. Časopis bohužel po 26 dílech zanikl a fanouškovská základna byla na dlouhých pět let zanechána uprostřed příběhu. V roce 1989 však dílo obou autorů vyšlo v souborné podobě pod hlavičkou britské pobočky vydavatelství DC Comics. Komiks *V jako Vendeta* je zasazen do blízké budoucnosti, v níž je moderní Londýn současnosti stále ještě velmi zřetelný. Tvůrci Moore a Lloyd byli ovlivněni dobou, ve které žili a tvořili. „Hlavním motivem pro vznik komiksu o fašistické Británii, které jsme ve *Vendetě* dali vzniknout, byl náš odmítavý postoj vůči ultrakonzervativní vládě Margaret Thatcherové,“ vysvětluje Lloyd. „Destrukce tohoto systému se stala hlavní pohnutkou ke vzniku krycího jména V.“ Mooreova a Lloydova série se dotýká mnoha politických a etických otázek, jež nepřestávají platit ani v dnešním světě. „Hlavním poselstvím série je právo jedince na to, aby byl jedincem, a právo – ba povinnost – bránit se, pokud je nucen stát se konformním,“ osvětluje Lloyd. „Krycí jméno V vzdoruje tím, že rozbíjí vládní struktury a vraždí ty, kteří podporují stávající režim. Daný příběh tedy není jen o boji proti zlu tyranie, ale i příběhem o terorismu, a úvahou o tom, zda je terorismus za nějakých podmínek ospravedlnitelný. Těmto otázkám bychom měli porozumět, pokud někdy chceme tento problém vyřešit i v reálném světě.“ Slavné duo scenáristů/režisérů Andy a Larry Wachowski, kteří stojí za inspirativní trilogií *Matrix*, jsou velkými fanoušky Mooreovy a Lloydovy práce a první verzi scénáře komiksového románu napsali již v polovině 90. let., tedy dávno před tím, než si na bedra vzali herkulovský úkol matrixovské trilogie. Během postprodukčních prací na druhém a třetím díle

trilogie *Matrix* bratrské duo otevřelo příslušný šuplík a začalo uvažovat o tom, čemu se bude věnovat v „pomatrixovském“ období. Pro oba bratry měla předloha v novém miléniu ještě větší sílu než v době, kdy napsali první verzi scénáře, proto na komiks upozornili svého prvního asistenta režie, který zrovna hledal vhodnou látku ke svému režijnímu debutu, a se kterým spolupracovali na celé trojdílné sérii *Matrix*. McTeigue byl v té době uznávaným režisérem reklam a hledal si způsob, jak se dostat k filmu. „Zrovna jsme byli v poslední etapě postprodukce filmu *Matrix Revolutions* a Andy a Larry mi přinesli výtisk *V jako Vendeta*,“ vzpomíná McTeigue. Látka komiksu jej velmi nadchla, protože sdílel názor bratří Wachowských, že má v současné politické situaci stálou platnost. „Cítili jsme, že román je co do politického klimatu takřka prorocký. Velmi jasně ukazoval, co se může stát, když je společnost řízena vládou, v kontrastu s tím, když je vláda vyjádřením hlasu lidu. Domnívám se, že to není příliš velké zjednodušení, když řeknu, že podobné věci se stávají tehdy, když politici vůdcové přestávají lidem naslouchat.“ V té době bratří Wachowští ukončili desetiletou pout' světem *Matrixu* a nebyli ještě úplně připraveni na to, skočit rovnýma nohama do další produkce. McTeigue osvětluje: „Deset let je dlouhá doba, ať už ji strávíte ve společnosti čokoliv, a natáčení filmů vás hodně vysaje. Myslím, že Andy a Larry chtěli, aby film vznikl nyní, ale na chvíli si chtěli užít role druhých houslí.“ A tak se stalo, že producent filmů bratří Wachowských, Joel Silver, nabídl jejich dlouholetému spolupracovníkovi příležitost natočit *V jako Vendeta*. U projektu se objevila jména většiny kolegů bratří Wachowských – producent Grant Hill, vedoucí výroby Owen Paterson, supervizor vizuálních efektů Dan Glass, koordinátor kaskadérů Chad Stahelski, a konečně obou bratrů na postu scenáristů a producentů. Bratři Wachowští se vrátili ke svému původnímu scénáři a rozhodli se pro několik změn. McTeigue vzpomíná: „Jejich původní verze byla velmi dobrá, ale šlo takřka o doslovné převyprávění komiksu. Napadlo nás, že by neškodilo, kdybychom příběh posunuli ještě trochu více do budoucnosti. Scény z flashbacků by se odehrávaly v 90. letech 20. století a dějová linka románu by se posunula přibližně do roku 2020.“ Další klíčovou změnou bylo, že došlo k proměně zázemí Evey, a mimo jiné je ve filmové verzi oproti knize trochu starší. „Komiks je docela rozsáhlý a má spoustu postav,“ připouští McTeigue. Některé z postav jsme museli spojit a jiné úplně vystříhnout, každopádně jsme se po celou dobu práce na scénáři snažili o to, abychom byli oběma nohama ve světě témat, jež souvisí s integritou komiksu.“ Proces adaptace byl kvůli Mooreově a Lloydově metodě nakládání s poličkou komiksu jako se storyboardem mnohem jednodušší. Komiks neobsahuje klasické bubliny, ale má titulky, a druhdy pravoúhlá obrazová polička se občas „rozstříkují“ všemi směry. Lloyd se domnívá, že scénář bratří Wachowských byl dobrou filmovou adaptací originální verze. „Nikdy jsem nezastával koncept *Vendety* jakožto pouhého komiksu,“ vzpomíná autor. „Vždycky se mi zdálo, že tam jsou myšlenky, jež by šly převést i do jiného média. U každé ze svých prací očekávám a doufám jen v to, že u případné adaptace zůstanou zachovány alespoň klíčové prvky a podstata poselství.“ Tvůrci byli skálopevně přesvědčeni, že tajemství krycího jména V by mělo zůstat nedotčeno a v úctě před Mooreovým a Lloydovým komiksem, kde je jeho postava vykreslena jemnými tahy, byť úděsně popálená a deformovaná tvář měla zůstat pod maskou s rysy Guye Fawkesa, jiného legendárního sabotéra, který před čtyřmi sty lety došel bolestivého konce... Dne 5. listopadu 1605 byl Guy Fawkes zajat v podzemí Sněmovny lordů a v 36 soudcích ukrytých za železnými pláty a dřevem na otop byl objeven střelný prach. Během mučení na mučidlech se Fawkes přiznal k odvážné konspiraci, jejíž cílem bylo vyhodit do povětří anglický Parlament i s králem Jakubem I., který se jej chystal otevřít. Fawkes byl jedním ze třinácti nelояálních anglických katolíků, kteří chtěli ukončit Jakubovo dlouhodobé utlačování jejich souvěrců. Záměrem akce bylo, aby vznikl chaos a nepořádek, od něž se očekávalo, že z něj vzejde nový monarcha a politický systém, jenže bude katolíkům příznivěji nakloněn. Fawkes byl vojenským veteránem s dlouholetými zkušenostmi se střelným prachem, a proto se brzy stal pevnou součástí revoluční buňky. Sklepy pod Sněmovnou lordů se díky výhodné koupi dostaly do rukou rebelů, kam si ukryli výbušniny a čekali na otevření Parlamentu. Situace se však zkomplikovala v okamžiku, kdy bylo spiknutí prozrazeno anonymním dopisem, jenž byl doručen na adresu katolického lorda Monteaglea, jenž byl varován, aby se slavnostního otevření nezúčastňoval, a plán kvůli tomu selhal. V noci 4. listopadu byl Fawkes objeven ve sklepení Parlamentu, zajat a přiveden před Krále. Ve vězení podstoupil kruté mučení, během něhož se přiznal a smělý plán byl tudíž prozrazen. Fawkes a ostatní členové revoluční buňky byli veřejně pověšeni, poté utopeni a navíc i rozčtvrceni, což byl tehdy běžný způsob nakládání se zrádci. Každý rok se 5. listopadu nad Anglií rozsvítí ohňostroje, jež připomínají úspěch Fawkesova plánu svrhnout Krále a vládu. Po celé zemi se prodává maska s Fawkesovou podobiznou a na některých místech se uplatňuje lidový zvyk „pálení Guyů“. Když Alan Moore a David Lloyd uvažovali o konturách postavy krycího jména V, který by byl hlavní postavou komiksu *V jako Vendeta*, stala se jim historická postava Guye Fawkesa kvůli své politické vyhranělosti inspirací. I krycí jméno V se stejně jako Fawkes snaží vyvolat chaos, kvůli němuž pak padne celý panující režim. „Guy Fawkes byl jedním z ranných anarchistů,“ říká Lloyd. „Zdá se nám jako dokonalá inspirace pro krycí jméno V.“ Na skutečnosti, že krycí jméno V nosí masku Guye Fawkesa, je ještě něco dalšího, co je znepokojující. „Maska Guye Fawkesa má velmi záladný výraz,“ dodává Lloyd. „Ona postava díky němu vypadá bizarně a zároveň vyvolává pocit ohrožení – to poslední, co byste očekávali od někoho, kdo vás přichází zabít, je úsměv na tváři.“ Muž, který se ve filmu *V jako Vendeta* skrývá za šklebící se maskou, je mnohostranný herec Hugo Weaving, jehož působivá a různorodá kariéra zahrnuje i postavu smrtícího agenta Smith z trilogie *Matrix* a Elronda, knížete elfů,

z celé trilogie *Pán prstenů*, ale stejně tak nezapomenutelné postavy z nezávislých filmů *Dobrodružství Priscilly, královny pouště* a *Proof*. „Krycí jméno V chce dosáhnout všeho, co se Guyi Fawkesovi a jeho stoupencům v noci na 5. listopadu nepovedlo,“ říká Weaving. „Chce vyhodit budovu Parlamentu do povětří, protože věří, že se stal zosobněním tyranie.“ Vidí se jako vyvolenec osudu, jenž je povolán, aby narušil systém, který považuje za krutý a nespravedlivý. „Jeho hluboká touha sloužit dobru úzce souvisí s jeho posedlostí uskutečnit svou osobní vendetu,“ říká Silver. Uprostřed snah o osvobození lidu Anglie od jejich fašistických vůdců je vidět, že krycí jméno V je i na soukromé misi, jež si klade za cíl potrestat všechny, kdo jej uvěznil a mučili, čímž nechtěně vytvořili monstrum. Krycí jméno V své nepřátele jednoho po druhém systematicky vybíjí a na místě nechává růži odrůdy Violet Carsonová jako svou vizitku. V antiutopické a fašistické Británii vášnivě bojuje za důstojnost a svobodu. Je posedlý svým zažitým přesvědčením, které jeho odhodlání po hořké odplatě ještě více posiluje. Je mistrem úskoků a přetvářky, je odvážný, má sklony k extremismu a pokouší se o něj šílenství. „Je to velmi dvojnásobný muž,“ říká Weaving. „Byl vězněn, mučen, mentálně a psychicky zneužíván. A to z něj udělalo anděla pomsty. Na jedné straně je to vrah, ale na druhé straně je to kultivovaný a vzdělaný muž, který silně věří v osobní svobodu.“

Na celý Weavingův výkon a hru výrazů a očí pouze můžeme usuzovat, protože během filmu ani jednou nesundá masku, což nás jakoby připravuje o zásadní nástroje, jakými herec komunikuje s divákem. Weaving tedy musel najít jiné způsoby, jak svou postavu zlidštit a představit ji. „Kdysi, když jsem byl na divadelní škole, moc se i líbila práce s maskou,“ vzpomíná Weaving. „Rozehrát masku krycího jména V pro mě byla velká herecká výzva. Hodně toho musíte zprostředkovat hlasem, ale pomohou vám také všechny ty drobné pohyby hlavou a rukou, které vám pomohou masku oživit. Další možností bylo, že maska se v rozdílném světle a různých typech stínů jakoby chová jinak.“ Režisér McTeigue říká: „Od prvního okamžiku, kdy si Hugo nasadil masku, jsme věděli, že to bude fungovat. Hugo pochází z divadelních kruhů, což je pro jeho postavu zásadní. Vyznačuje se také tím, že za něj hodně mluví skvěle zvládnutá řeč těla, a mimo jiné má skvělý hlas. I přes omezení výrazu pod maskou skvěle odstínil emoce.“ Krycí jméno V používá masky Guye Fawkesa z praktických i symbolických důvodů. Masku má nasazenou kvůli tomu, aby ukryl své jizvy, a také kvůli tomu, aby utajil svou pravou identitu. Krycí jméno V se tedy stává něčím více, než je muž s revolučními myšlenkami, stává se zosobněnou myšlenkou. Což jen podtrhuje jeho přesvědčení, že jedinec sice může být poražen, ale myšlenky zůstávají a mohou si svou moc podržet navždy. Masku krycího jména V také poskytuje důležitý kontrast k metaforickým maskám, jež musí nosit jeho spoluobčané, kteří se rozhodli vzdát svých individuálních identit a přesvědčení, aby se asimilovali a tím se také vyhnuli pronásledování ze strany vlády. „Krycí jméno V je ve filmu popsán spíše jako idea než reálná postava,“ říká Natalie Portmanová, která po boku Hugo Weavinga hraje mladou ženu Evey Hammond, kterou její maskovaný přítel ponouká ke společenskému aktivismu. Jedním z důvodů, proč je v podstatě neporazitelný, je to, že sice můžete zabít člověka, ale jeho myšlenky nikdy nezaniknou. Krycí jméno V tedy reprezentuje pravdu, odpor a individualismus. Je však také pravda, že jeho idealismus je poněkud zakalen pomstychtivostí.“ Hrát po boku herce, který během celého filmu nesundá svou masku, byla velká výzva, ale režisér McTeigue neměl o jejím emocionálním angažmá žádné pochybnosti. „Věděl jsem, že jejich interakce napomůže tomu, aby maska ožila.“ Natalie Portmanová je velmi vytříbenou mladou herečkou, která získala role ve filmech typu *Hvězdné války: Epizoda I., II. a III.* nebo ceněných filmech jako *Na dotek, Zahradní stát* či *Všichni říkají: Miluji tě*. McTeigue s ní již pracoval na filmu *Hvězdné války: Epizoda II – Klony útočí*, u nějž byl na postu prvního asistenta kamery a odpozoroval její velký talent a zaujetí. „Je to velká profesionálka a vypadá božsky,“ skládá jí režisér kompliment. „Více než všechno ostatní mi učaroval její naprostý nedostatek strachu a přirozená inteligence, což se pro roli skvěle hodilo.“ Producent Silver říká: „Evey představuje lidi, kterým se krycí jméno V snaží pomoci. I když se k němu nakonec přidává,

nesouhlasí s jeho strategií osobní pomsty. Natalie je herečka jemně odstíněných výrazů a od samého začátku jsme věděli, že má schopnost postihnout vnitřní konflikt, což je velmi náročné.“ Postava Evey v raném věku osiřl, protože její rodiče se nebojí mluvit proti systému, jenž pevnou rukou vládne nad jejich zemí. Eveyini rodiče se poté, co byl jejich syn zavražděn a celá kauza je viditelně politického charakteru, rozhodnou prosazovat politické ideály na úkor své dcery. „S politickým aktivismem má svou osobní zkušenost a ta později vedla k tomu, že zemřeli i její rodiče a ona zůstala naprosto sama. Navzdory neustálému sledování se pokouší žít a zůstat v bezpečí,“ říká Portmanová. „Žije skrze svůj strach.“ Jednou však přijde večer, který jí vrhne do náruče

krycího jména V. Členové státní tajné policie Prst, kteří po jedenácté večer hlídkují na ulicích, na nichž je vyhlášeno stanné právo, chytnou v jedné temné uličce Evey, která jde na návštěvu ke své známé. Má s sebou pouze ochranný sprej a padne do rukou mužů, kteří zneužívají svou moc a vykonávají soud přímo na ulici. Dříve než však použijí svých brutálních metod, objeví se tajemný maskovaný muž, který zachrání její čest i život. Aniž to zatím tuší, toto setkání v ní později roznítl zájem o věci veřejné. Tváří v tvář mučení a věznění se v Evey probudí politické vědomí. „Ve vězení se naučí, jak čelit strachu. Tato schopnost je velmi důležitá pro péstování osobní integrity,“ tvrdí Portmanová, od které role vyžadovala, aby se v jedné klíčové sekvenci nechala přímo před kamerou ostříhat nakrátko, čímž jí její vězňatelé chtějí připravit o poslední kousek vlastní sebeucty.

Na Portmanovou zapůsobil Eveyina přeměna z anonymní kancelářské myšky v odvážnou hrdinku s politickými důvody pro svůj aktivismus. „Scénář má opravdu silné politické a ideologické podtóny,“ říká herečka. „Film se zaměřuje na rozhodnutí, která člověk musí udělat, aby přestal být apolitický, a také na to, jak tato rozhodnutí v konečném důsledku ovlivní život jednotlivce.“ Při přípravě na roli Portmanová sledovala dokumentární film *The Weather Underground*, který vypráví o skupině mladých amerických radikálů na konci 60. a na začátku 70. let, kteří odpálili bombu v budově Kapitolu a vysvobodili Timothyho Learyho z vězení. Přečetla si také autobiografickou knihu slavného izraelského premiéra Menachema Begina, která popisuje jeho uvěznění v Sovětském svazu a následnou vedoucí úlohu v Irgunu, což byla militantní sionistická skupina operující na území Palestiny, zodpovědná za teroristické akce, jejichž cílem bylo zbavit Izrael britské správy. Portmanová si také vyhledala knihu Antonie Fraserové *Faith and Treason*, která jí poučila o pozadí celého *Spiknutí střelného prachu*. „Dozvěděla jsem se o tom jak velký útlak uplatňovala panovnícká moc proti katolíkům, kteří se vzbouřili, a také o tom, že Macbeth se inspiroval životem na dvoře krále Jakuba I. Hlavní inspektor Finch se neustále honí za krycím jménem V, aby zastavil jeho vraždění, a dal jej za mířiče dávno před tím, než se mu podaří uskutečnit jeho ďábelský plán a sice navečer dne 5. listopadu zničit Parlament. Finch vede vyšetřování záhadných a až nápadně podobných vražd několika prominentních postav a je rozhodnut stůj co stůj chytit unikajícího teroristu a jeho pomahačku Evey. Jakmile Finch začne odhalovat skutečnosti, jež souvisí s minulostí krycího jména V,

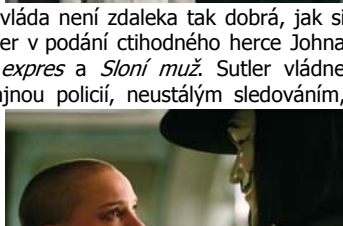
objeví i šokující skutečnost, již si vláda, které slouží, přeje utajit, jeho postoje se začnou měnit. A v duchu si začne zpochybňovat to, co celé roky považoval za jisté. Výsledky vyšetřování otrěsou jeho životní realitou i důvěrou v to, že kráčí po správné stezce, a probudí jej z ničím nenarušeného přijímání státního útlaku, potlačování lidských práv a svobod. Role komisaře Finche se ujal herec Stephen Rea, který publikum provádí skrze detektivní linii příběhu, a objevuje další a další důkazy, že britská vláda má něco, cosí se pokouší utlat.

„Na celém projektu mě zaujalo to, že lovec se postupně víc a víc zajímá o štvanou zvěř.“ Rea se domnívá, že myšlenky, které se zračí v příběhu, jsou nadčasové. „Pro mě je ten příběh o tom, co se stane, když vláda příliš manipuluje lidmi. Je to varování, pěkně staré varování o funkci vlády a její zodpovědnosti vůči občanům. Andy a Larry dělají velmi zajímavou práci, ale vydávají se na příliš tenký led,“ pokračuje Rea. „jde o vysoce ambiciózní pokus přenést příběh z jednoho média do druhého. Komiksy jsou ve své podstatě statické, skládají se z jednotlivých poliček a vy je musíte přenést do obrazů, které se pohybují. Je to náročné a ne ve všech ohledech to má blízko k realismu, ale baví mě to. Bavilo mě pracovat s materiálem, který má zřetelně vyšší ambice. Rupert Graves hraje Finchova zástupce a mladšího kolegu, který s ním vyšetřuje. „Během filmu u něj dochází k malému prozření,“ říká Graves. „Nemá zrovna velkou představitost, vždycky sklonil hlavu a věřil všemu, co mu

stát říkal. On a Finch si však začínají uvědomovat, že jejich vláda není zdaleka tak dobrá, jak si mysleli.“ Hlavou britského totalitního systému je kancléř Sutler v podání ctihodného herce Johna Hurta, který byl nominován na Oscara za filmy *Půlnoční expres* a *Sloní muž*. Sutler vládne strachem, vynucuje si podřízenost občanů zastráhováním tajnou policií, neustálým sledováním, hrozbami, cenzurou, zbytnělou propagandou a potlačováním svobody řeči. Za daných podmínek je potlačování minoritních skupin, ve kterých potenciálně klíčí vzpoura, nutností. „Sutler představuje společnost, která se domnívá, že fašistická vláda je pro řízení státu tou nejlepší volbou,“

říká Hurt. „Na nic se neptejte a nechte Stranu, ať jedná. Za žádných okolností nezpochybňujte naši autoritu.“ John Hurt hrál postavu Winstona Smithe v adaptaci Orwellova románu *1984* v režii Michaela Radforda. I tento román vypráví o společnosti, které vládne vševědoucí a všemohoucí vůdce, který má fašistické rysy. Ve filmu *V jako Vendeta* je Sutler kromě několika málo momentů k vidění jen na velké obrazovce, odkud pronáší své nekonečné proslovy k občanům země a během porad s ministry, jež jsou přenášeny digitálně, propadá nekontrolovaným výbuchům vzteku. V jedné z komických scén však Hurt sestoupí z obrazovky, aby si zahrál v show televizního kabaretiéra Gordona Deitriche, kterého představuje vynikající herec Stephen Fry. Zde si Deitrich z kancléře nepokrytě utahuje, což je velmi nebezpečné. Deitrich, jenž je najat vládou, aby každodenně produkoval varietní show, je Eveyin dlouholetý přítel a důvěrník. I on má svá tajemství, jež musí zůstat státu utajena. „Deitrich se musí probudit ze své morální apatie a rozhodnout se,“ říká Fry o vývoji politického vědomí své postavy. „Roztrhá cenzorem schválené scénáře své noční show a napíše takový, který si z kancléře nevybírávě střílí.“ Fry se ve většině filmových scén objevuje po boku Natalie Portmanové. „Natalie na mě udělala opravdu hluboký dojem,“ říká herec. „Ptám se sám sebe, koho to mám před sebou, víc než dvanáct a půl jí přece nebude, nebo ano? Je sotva vyvinutým embryem a už mluví několika jazyky, je velmi uznávanou a přirozenou herečkou. Hodně jí to pálí a má milou povahu. Je to naprosto výjimečná osoba a bude na špici své profese hodně, hodně dlouho.“ Působivá herecká sešlost je dovršena účastí Tima Pigott-Smithe, který představuje Creedyho, hlavu britské tajné policie a nejnebezpečnějšího protivníka krycího jména V. Ačkoliv se zdá, že Sutler má svou zemi dokonale spoutanou, opravdová moc spočívá v rukou Creedyho. Ben Miles představuje Dascoma, Sutlerova šéfa propagandy, který o explozi, již krycí jméno V způsobí v budově nejvyššího soudu v Old Bailey, společnost chytře informuje jako o státem zamýšleném projektu „*řízené demolic*“. Dvojnásobný držitel ceny Laurence Olivier Theatre Award, Roger Allam, hraje Prothera, arogantního a jedovatého šéfa televizního programu „*Hlas Osudu*“. Tato neobyčejně populární televizní show každodenně přitahuje milióny diváků, kteří si chtějí vyslechnout jeho patetické deklamace a najít útěchu ve sloganu, který zazní na konci každého vysílání: Anglie vládne. „Je ústy vládní propagandy,“ říká Allam. „Jeho evangeliem je jistý druh národního socialismu.“ Jeden z nejrespektovanějších britských divadelních, filmových a televizních herců, John Standing, hraje biskupa Lillimana. Tento kněz, který šíří náboženské přesvědčení, má i svou neveřejnou stránku - propadá perverzním sexuálními choutkám, jež jej nakonec přivedou ke zkáze. „Hraní Lillimana jsem si naprosto užil,“ poznamenává Standing, „protože je docela komický a dokonale slizký. Takoví se hrají skvěle.“ Směr života krycího jména V a následně i Evey byl nezaměnitelně ovlivněn ženou jménem Valerie Pageová - ani jeden z nich ji však nikdy nepotkal. Její příběh je jedním tisíců, neboť byla na základě vládního programu zařazena na seznam nespolehlivých a nepřizpůsobivých, a po sérii mučení podlehl smrti. Ale i její malý příběh, který je zapsán na motáku, může vykřesat jiskru revoluce. V roli Valerie se představí herečka Natasha Wightmanová, kterou jsme před časem mohli vidět ve snímku Roberta Altmana *Gosford Park*. Významná irská herečka Sinead Cusacková hraje Delii Surridgeovou, soudní patologku, kterou stíhá její vlastní minulost, minulost, jež se do velké míry překrývá s osudem krycího jména V. „Nikdy jsem si nemyslela, že budu hrát takhle hnusnou lidskou bytost,“ říká herečka, která byla nominována na cenu Tony. „Vždycky jsem si myslela, že jsem docela jemná a příjemná žena. Ještě k tomu Irka. Teď je ze mě opovržením hodný zabiják, což je v mé herecké filmografii výrazná změna. Tento film je velmi zajímavou psychologickou studií, jenž je zasazen do světa, který, jak doufám, nikdy nebudeme obývat.“

PRODUKCE

Film *V jako Vendeta* je zasazen do Londýna blízké budoucnosti. Ačkoliv stále existují ctihodné dominanty města jako Parlament, Nejvyšší soud v Old Bailey, Big Ben, upadlo město, stejně jako i zbytek země, do stavu poválečné izolace a ekonomické recese. V rukách

kancléře Adam Sutlera končí veškeré mocenské nitky, jimiž ovládá společnost. Sutler stojí v čele své extrémistické politické strany, která se označuje za strážnou věž Anglie proti válce, nemocem a hladu. Sutlerova politika útlaku zemi připravila o jejího ducha, vitalitu i naději. Jídlo je na přidělové lístky, avšak strachu je na rozdávání. Jakékoliv osobní svobody jsou jen vybledlou vzpomínkou na minulost a nikdo se proti tomu neodvažuje zvednout ruku ani hlas, protože nechce skončit v černých pytlích mužů z tajné policejní složky Prst, již šéfuje ministr Creedy. Tvůrci filmu *V jako Vendeta* se pod vedením režiséra Jamese McTeiguea snažili zachytit podstatu Londýna současnosti a zdůraznit pochmurný společensko-politický kontext. „Stará dobrá Anglie je jako bez duše,“ říká vedoucí výroby Owen Paterson, který s McTeigueem a bratry Wachowskými spolupracoval na trilogii *Matrix*. „Snažili jsme se vytvořit Londýn, jemuž nechybí známé dominanty, ale zároveň je kvůli zásahům totalitní moci jakoby zamrzlý.“ Paterson a návrhářka kostýmů Sammy Sheldonová použili širokou škálu šedých odstínů, jež mají evokovat vybledlost, únavu a bezkrevnost města i jeho obyvatel. „V takovém prostředí máte velmi omezené možnosti výběru,“ říká dekoratér kulis Peter Walpole. „Možná byste si chtěli koupit vůz nebo konzervované fazole, ale na trhu je od všeho jen jeden druh. Tato skutečnost se například odráží i na obrazkách v televizním studiu. Všechny monitory jsou stejné značky a žádný stůl nebo židle se od ostatních ani v nejmenším neliší.“ Většina filmu se natáčela v ateliérech, čímž se v příběhu podtrhl tón zoufalství a odcizení. „Chtěli jsme, aby vnější i vnitřní prostory vyvolávaly pocit klaustrofobie, takže film v tomto ohledu zachovává jednotu,“ osvětluje McTeigue. Natáčení filmu začalo v březnu 2005 ve studiích Babelsberg v německém Postupimi. Blízký Berlín tudíž poskytl několik málo exteriérů, které byly při natáčení bezprostředně potřeba. Produkce strávila ve studiích Babelsberg deset týdnů a poté se kvůli klíčovým exteriérovým scénám přesunula do Londýna. Vedoucí výroby Paterson dohlížel na design a výrobu 89 rozsáhlých kulis – jako například televizní věž Jordanova věž, v níž sídlí státem řízený British Television Network; zrušenou stanicí metra na Victoria Station, z níž už ve filmu zbývají jen ruiny, protože vláda před deseti lety nařídila její asanaci. A dále také jedno klíčové místo v londýnském metru, jež si krycí jméno V vybral pro svůj záměr vyhodit Parlament do povětří. Ateliérem číslo 2 kráčely filmové dějiny, neboť v nich koncem 30. let 20. století německý režisér Fritz Lang natáčel svůj futuristický film *Metropolis*. Štáb a herecké osazenstvo, jež v některých chvílích dosahovalo úctyhodného čísla 500, pracovali i v největších a nejpropracovanějších kulisách, které kdy Paterson navrhl – bludišti podobné Stínové galerii. Úkryt krycího jména V je v mnoha ohledech jako on – je elegantní, tajemný a fascinující. V jeho vzhledu se kříží krypta s kostelem a je obklopen různými průchody, které vedou do města. „V mých představách vypadala Stínová galerie jako takový větší klub s centrálním prostorem, kolem něž je ve spirále množství komor,“ říká McTeigue o rozsáhlém setu, jehož součástí je i knihovna, převlékárna, kuchyně a projekční místnost. „Celé to vypadá, jakoby dané prostory ležely pod nějakou významnou kulturní institucí, kterou vláda dávno uzavřela.“ K tomu Paterson říká: „Stínová galerie je místem, které by klidně mohlo existovat pod Svatopavelskou katedrálou nebo Westminsterským opatstvím. Je tam spousta oblouků a onen prostor vyvolává pocit, že dávnými lety někdo zazdil dveře a na místo se nadobro zapomnělo.“ „Úkryt krycího jména V slouží i jako muzeum všeho druhu, neboť si do něj ukládá rozsáhlé sbírky hudby, filmu, knih, filosofických rozprav a umění, prostě všeho, co Ministerstvo nežádoucích materiálů zakázalo. Krycí jméno V se stará o vše, co vláda neschválila,“ říká McTeigue. Hugo Weaving k tomu dodává: „Je takovým strážcem kulturních pokladů, jež jsou v ohrožení a mohly by být navždy ztraceny. Předpokládám, že na světě je spousta lidí jako on. Mají své vlastní poklady a cennosti, které jsou ne nepodobné Stínové galerii.“

KNIHOVNA

Pro dekoratéra kulis, Petera Walpolea, byl jednou z největších výzev fakt, že umělecké oddělení získalo práva na reprodukci spousty známých kulturních artefaktů, jež se pak dostaly do jednotlivých komor Stínové galerie. „Museli jsme získat povolení k reprodukci obrovského množství předmětů – počínaje Picassem a konče Turnerem, od moderního umění až po komiksy,“ říká Walpole. Walpoleův tým také musel shromáždit a naaranžovat stovky knih, jimiž přetékaají knihovny hlavního hrdiny. Na tomto místě Stínové galerie Evey poprvé procitne a cítí se naprosto zavalená hromadami tlustých spisů. „Čím dále se pohybujete vstříc nejvzdálenějšímu konci knihovny, tím jsou hromady vyšší a vyšší, až dosahují stropu a podélně lemují stěny. Vypadá to jako návéje sněhu.“ Aby měl McTeigueův tým při natáčení v knihovně co nejvíce flexibility, byly knihy vzadu svázané jako tvárnice, takže jednotlivé bloky šlo rychle přemístit a spojovat jako dílky stavebnice Lego. Natalie Portmanová vzpomíná na natáčení této scény: „James na plac přinesl vstřížek z novin, na němž byla fotografie knihovny, kterou nedávno objevili v Iráku. Vláda ji kdysi nechala zavřít a uvnitř se nashromáždila velká spousta knih. Bylo skoro neuvěřitelné, že naše scéna má v reálném světě svou obdobu.“

MASKA KRYCÍHO JMÉNA V

Paterson kromě návrhů jednotlivých setů spolupracoval s McTeigueem a uměleckým ředitelem Stephanem Gesslerem na podobě záhadné masky krycího jména V. Ta není jen pouhým převlekem nebo výrazem teatrální stránky jeho osobnosti či jen příkrývkou jeho ohavně znetvořeného obličeje, ale stává se silným symbolem myšlenky svobody a sama o sobě představuje její vyjádření. Patersonův design vzešel z vzezření krycího jména V v komiksovém předloze, jejíž podoba od Davida Lloyda byla inspirována známou škraboškou, která se nosí o každém výročí lidového hrdiny Guye Fawkesa. Na Lloydových obrázcích se však políčko od políčka výraz masky mění. McTeigue si vyžádal neměnnou tvář, protože nechtěl používat počítače ani masku toho druhu, u níž by šlo zabudovaným vnitřním systémem plynule měnit výrazy. „Chtěl jsem masku s jedním univerzálním výrazem,“ říká režisér. „Věděl jsem, že když docílíme správného vzhledu masky, půjde změnou intonace, atmosféry a Hugovým hereckým umem do jisté míry měnit, jak se bude jevit na plátně.“ Režisér výslednou podobu masky popisuje jako „mix tradiční masky Guye Fawkesa a Harlekýna.“ Forma masky byla záměrně vyrobená z hlíny, na které je vidět mnohem více nedokonalostí, než na moderních formách, které vznikají metodou scaningu daného předmětu do počítače a následného vytvoření formy ze skelných vláken. Odlitý předmět se po opracování a nastříkání pistolí jeví hladký jako hlava porcelánové panenky. „Měli jsme s sebou skvělého sochaře Berndta Wenzela, který postupně vytvořil sedm návrhů z hlíny a tak dosáhl hledaného výrazu,“ říká Paterson. „Potřebovali jsme natolik mnohoznačný výraz masky, aby pod odlišným osvětlením vypadal pokaždé jinak.“ Weaving uvádí, že uvést masku v život znamenalo zapojení všech složek. Ačkoliv se mnohé změny výrazu daly dosáhnout svícením a způsobem natáčení, hlavní představitel musel mnohému pomoci modulací hlasu a řečí těla, protože za jeho škraboškou nejsou vidět oči, ústa a ani malý kousek tváře. „James mi ohledně mých dialogů nebo hereckého výkonu psal hodně poznámek, které měly za cíl, abych si ujasnil, jak bych scénu zahrál bez masky a jak tedy musím postupovat s ní. Bylo to skvělé, protože na celé záležitosti s maskou šlo hlavně o to, aby postava, která se za ní skrývá, ožila.“ Pro výraz krycího jména V bylo důležité i posazení hlasu. „Nebál jsem se toho, že by mým dialogům nebylo rozumět, protože jsem věděl, že budou znovu všechny natočeny během postprodukce,“ říká herec. „Ať tak a nebo onak, každý den bylo důležité to, aby za maskou byla stejně vyhraněná postava,“ dodává Weaving.

OBLEČENÍ A VÝZBROJ KRYCÍHO JMÉNA V

Weaving také do svého hereckého projevu musel zapojit paruku, klobouk a komplikovaný kostým s mohutným límcem, který mu značně omezoval pohyb hlavy. „Množství potu, které z vás prýští, když hrajete s parukou, kloboukem a nepříliš vzdušným kostýmem, je

neuvěřitelné," říká Weaving v dobrém rozmaru. Jeho kostým vznikl pod vedením návrhářky kostýmů Sammy Sheldonové (*Černý jestřáb sestřelen, Stopařův průvodce po Galaxii*) a celý Weavingův šatník byl stylizován dle McTeigueových představ, které krycí jméno V zachytil jako křížence skutečného Guye Fawkesa a pistolníka." Podoba kostýmu krycího jména V vychází z oblečení ze 16. století, ale my jsme ho trochu zjednodušili, aby vypadal upraveně a moderně – je v jistém smyslu futuristicky historický," říká Sheldonová, která celek vytvořila kombinací kašmíru, vlny, kůže a přesné kopie tkaného hedvábí ze 16. století. „Klobouk krycího jména V jsme například trochu změnili. Zkrátili jsme jej a zjednodušili, nemá například žádné peří, jak by to bylo ve Fawkesových časech běžné. Podobně je tomu i s zbraněmi hlavního hrdiny – šesti ručně vyrobenými vrhacími noži, jež odrážejí dobový i moderní design. „Když rozevře svůj plášť, chtěl jsem, aby to vypadalo, že se na vás vycení kovové zuby," osvětluje McTeigue. „Náš zbrojník Simon Atherton na nožích a jejich kovových pouzdech odvedl spoustu vynikající práce." Krycí jméno V také používá svérázné navštívenky – růže odrůdy Violet Carsonová, jež ve filmu zastupuje odrůda Grand Prix. Oddělení rekvizit každý den kupovalo několik tuctů růží odrůdy Grand Prix v plném rozpuku, aby se mohly v případě potřeby kdykoliv použít. Vzhled Natalie Portmanové, která ztvárnila společnici hlavního hrdiny, Evey Hammondové, byl oproti komplikovanému kostýmu Hugo Weavinga mnohem menší tvůrčí výzva, ale v jednom ohledu na ni neměl nikdo ze zúčastněných herců a tvůrců: v jedné scéně, kdy je Evey uvězněna a mučena, aby prozradila identitu krycího jména V, si před kamerou musela nechat vyholit hlavu. McTeigue věděl, že na tuto scénu Eveyiny trýzně, kdy jí odpadává jedna světle hnědá lokna za druhou, nebudou mít více než jeden jediný záběr. Proto bylo třeba, aby se scéna natočila paralelně několika kamerami, aby byl alespoň jeden ze záběrů použitelný, a na samotný akt vyholování vlasů byl najat filmový kadeřník Jeremy Woodhead. Portmanová tvrdí, že tato zkušenost pro ni byla osvobozující. „Báječné bylo, že jsem se na chvíli mohla zbavit oné ženské marnivosti," říká herečka. „Jako žena strávím před zrcadlem spoustu času – kdybychom všechny ty chvíle daly dohromady, vyšetřily bychom minimálně deset let. Je skvělé, že jsem si od toho na chvíli mohla odpočinout. Na druhé straně musím říci, že trvá docela dlouho, než to všechno doroste, takže čím dříve budu mít své kadeře, tím lépe."

SCÉNA S DOMINEM

Další ze scén, na kterou si tvůrci mohli dovolit jen jeden jediný pokus, byla ta, v níž krycí jméno V ve Stínové galerii spustí pád tisíců kostek domina, které vytváří obrazec s písmenem „V". Čtyři profesionální hráči domina z Weijers Domino Productions strávili 200 hodin nad tím, aby rozmístili 22 tisíc kostek domina, jež pak na jeden pokus vytvoří úžasnou vizuální hostinu. Během stavby obrazce byla scéna pro všechny ostatní členy štábu uzavřená. V den, kdy se scéna natáčela naostro, bylo na placu napětí až k nevydržení, protože jakýkoliv unáhlený pohyb, průvan či vibrace hlasu mohl způsobit okamžitý zmar dlouhodobé práce. V okamžiku, kdy asistentka kadeřníka upustila hřebec, jímž před scénou upravovala krycímu jménu V jeho paruku, zadržel celý štáb dech. Hřebec však našťastí první kostku o chloupky minul. O chvíli později se spustily kamery, krycí jméno V cvrknul do prvního dílku domina a celá scéna se naprosto dokonale podařila.

NATÁČENÍ V LONDÝNĚ

Když se natáčení ve studiích Babelsberg chýlilo ke konci, podpurný tým začal pracovat na přípravě londýnských lokací na závěrečné týdny natáčení. Umělecké oddělení Owena Patersona upravilo exteriéry tak, aby vyvolávaly dojem přísně střežené společnosti, odstranili veškeré reklamní poutače, všechno dopravní značení a také jasné barvy. Chtěli jsme, aby všechno vypadalo šedě a sterilně," říká dekorátér kulis Peter Walpole. „Poté jsme všude rozmístili systém kamer a telegrafní stožáry s amplióny, abychom zvýraznili atmosféru Velkého bratra. „Scény ze začátku 90. let, které se odehrávají ještě před vítěznými volbami ultrakonzervativního kancléře Adama Sutlera, jsou trochu zmatenější, více to v nich žije, zdá se, jako by to byly svobodnější časy," popisuje Walpole. „Ve scénách ze současnosti není mnoho kulis. Vše je o trochu svázanější. Máme v nich cítit kontrast." Vyvrcholení filmu se odehrává ve stínech budovy Parlamentu, ale ve skutečnosti se natáčelo ve Whitehallu, na hlavním tahu od Nelsonova sloupu přes Trafalgarské náměstí k budovám Parlamentu a Big Benu. Okolí významných domů ve Westminsteru, jako jsou například Downing Street číslo 10 a ministerstvo obrany, ještě z bezpečnostních důvodů nikdy nebyly uzavřeny kvůli dopravě ani natáčení filmu. Devět měsíců vyjednávání se 14 vládními úřady nakonec přineslo své plody a supervizor lokací Nick Daubney získal bezprecedentní povolení uzavřít tři noci po sobě od půlnoci do 5:00 hod ráno ulici kvůli natáčení. I s tímto povolením však tým získal jen čtyři hodiny čistého času natáčení za noc, nepočítaje v to přípravu scény, odstranění vybavení a přemístění osobních i služebních vozů (+ dva tanky). Spolu s povolením natáčet ve Whitehallu musela produkce zajistit povolení použít při přípravách i natáčení tanky střílejšími projektily. Pro tyto scény produkce zajistila z vojenských skladů dva odepasné tanky. Před samotným natáčením však tanky každý večer prošly kontrolou státní ochranky, která zjišťovala, zda jsou opravdu nefunkční a zde se s nimi od minulé noci nemanipulovalo nepovoleným způsobem. Na místo je každý den přivezly dva tahače, které během dopravy nesměly nikde zastavovat a navíc je neustále doprovázela ochranka. Na scéně a na plátně se však tanky pohybují svou vlastní silou. Během natáčení ve Whitehallu se také uplatňovaly časté bezpečnostní prohlídky zbraní a to jak u techniků, tak u herců. Na všechny zbraně byly umístěny identifikační štítky, aby byla každá zbraň i její uživatel k dohledání. Vládní ochranka po celou dobu natáčení produkci hlídala, někteří členové ochranky vystupovali pod svou identitou a herci i štáb o nich věděli. Jiní byli na natáčení inkognito a uprostřed davu nepozorovaně dohlíželi na dodržování bezpečnostních pravidel všech zúčastněných. Tato ambiciózní scéna také vyžadovala, aby návrhářka kostýmů Sammy Sheldonová a její tým vytvořili kolem 500 replik plášťů a kabátů pro stoupence krycího jména V, a zároveň ušili kolem 400 uniforem, zajistili stejné množství helem a neprůstřelných vest pro dané množství členů vládní milice.

MINIATURY

Na konci natáčení strávili supervizor vizuálních efektů Dan Glass, supervizor výroby miniatur José Granell a jejich týmy deset dní výrobou efektních explozí miniatur budov Parlamentu, Big Benu a Old Bailey, což byly klíčové scény. V období postprodukce bylo ke scénám exploze miniatur přidáno několik drobných počítačových efektů, ale tvůrcům šlo o to, aby exploze budov, jež mají velkou symbolickou hodnotu, vypadaly tak realisticky, jak jen to bylo možné. Díky tomu zvítězil přístup, který navrhoval, aby se zhotovily miniatury, jež se odpálí, a ne pouze digitální budovy. „Modely poskytují reálné, ba hmatatelné prostředí," vysvětluje Granell. „Když jde o takové prvky, jako jsou voda, oheň a pyrotechnika, dosáhnete mnohem lepších výsledků, jestliže máte reálnou, fyzickou akci. Z počítačových obrazů, které si můžete navrhovat přesně podle toho, jak chcete, a nedochází k žádným nečekaným okolnostem – z nich nevymáčknete takové zdání autenticity." Tvůrci rádi používají modely ve velkém měřítku, aby vytvořili realistický poměr mezi velikostí budovy a pyrotechnickou akcí. Sádrové modely v sedminovém měřítku vznikly díky londýnské firmě Cinesite v Shepperton Studios během 11 týdnů. Díky tomu vznikly 7m vysoké miniatury Old Bailey, 8,5m vysoká replika věže Big Benu a přibližně 12,8m dlouhá miniatura budovy Parlamentu. Během přípravy si Granell a jeho tým prohlíželi dokumentární záběry explozí skutečných budov, aby věděli, jak na výbuch reagují různé materiály. Zjistilo se, že nejlépe exploduje sádra, protože se chová jako kámen, a tak byla většina miniatur vyrobena ze sádry. Tým experimentoval s různými druhy sádry pro různé části modelu – některé části totiž výbuchu musely

odolávat trochu více, než jemné detaily, na které se použila jemnější sádra. Před koncem natáčení si tým udělal setkání, kde natočil některé samostatné výbuchy, které by poté mohly být využity při postprodukcí. Testovaly se také nálože o rozdílné velikosti jejich kombinace, či různé druhy sádry, aby se zjistilo, jak jejich paralelní exploze vypadá na plátně. „Například jsme zjistili, že změkčená sádra při výbuchu způsobuje hodně prachu,“ říká Granell. „Jedna z věcí, které jsem opravdu nechtěl, bylo, aby se všechny ty krásné barvy výbuchů a všemožné detaily utopily v prachu. Takže jsme vymysleli recept na sádru, která se bude vyznačovat obdobnými mechanickými vlastnostmi jako měkká sádra, ale nebude zdaleka tak prašná.“ Tým si musel detailně prostudovat architekturu Old Bailey a budov Parlamentu, abychom z toho mohli odvodit, jak by se struktury budov chovaly při explozi. Šlo nám například o to, jak rychle exploze projde budovou a jakým způsobem se její struktury bortí, co by spadlo jako první, které části by výbuch ustály, jaká by byla velikost jednotlivých úlomků a suti, a jak daleko a jak rychle by létaly. Mimo přesnost v otázce jednotlivých struktur naši designéři podrobně studovali všechny vnější detaily legendárních budov, aby se docílil dokonalý vzhled. „Na detaily musíte být pedant,“ říká Granell, „a dávat dobrý pozor, jak reálné budovy opravdu vypadají. Nejde jen o otázky designu, ale třeba i o to, jak vypadá stárnoucí kámen, abyste ho mohli napodobit. Neustále si musíte být vědomi toho, že pracujete s budovami, jež jsou obecně známé, a diváci budou v otázce jejich vzhledu velmi přísnými soudci.“ Všechn průzkum by měl vést k tomu, aby vznikly krásné a věrné miniatury budov se spoustou detailů, a s explozemi, jež budou při natáčení vypadat věrohodně a na plátně budou vypadat fantasticky. „Tyhle budovy opravdu fantasticky vypadaly,“ říká Granell. „Již dopředu děkuji všem klukům, kteří s námi dělali, protože tomu všemu věnovali spoustu času a díky tomu miniatury vypadaly překrásně až do chvíle, než jsme je vyhodili do vzduchu. Jediné, co jsem tedy mohl udělat, bylo odvést dobrou a užitečnou práci přesně podle přání zadavatele!“

HERCI

Natalie Portman (Evey) je herečkou neobyčejně krásy, která každé ze svých rolí propůjčuje dosud neznámou část své osobnosti. Během let se z ní stala jedna z nejtalentovanějších a Hollywoodem nejvyhledávanějších mladých hereček. Mimo film *V jako Vendeta* se Portman zanedlouho objeví v izraelském filmu *Free Zone* od Amose Gitaie. Film *Free Zone* se natáčel v Izraeli a Jordánsku a vypráví o vztahu dvou žen, které dohromady svedou zvláštní okolnosti - jedna z nich (Portman) naskočí do taxíku, který řídí druhá. Tyto dvě ženy se vydávají na cestu, kde se setkávají se zločinci a politickými radikály. Film byl divákům poprvé představen na MFF Cannes v roce 2005. Portman také nedávno dokončila natáčení filmu Miloše Formana *Goya's Ghosts*, kde se objeví společně s Javierem Bardemem. Film z produkce Saula Zaentze je zasazen do Španělska roku 1792, kdy se Francisko Goya stává miláčkem národa a nejdůležitějším domácím malířem. Příběh krouží kolem Goyi a jeho dospívající múzy, která je jedním záštitným mnichem, členem Inkvizice, nařčena z hereze. Javier Bardem se ujal role mnicha, Portman hraje dospívající dívku, která velmi ovlivnila Goyovu tvorbu. Zanedlouho se pak pustí do natáčení filmu *Mr. Magorium's Wonder Emporium*. Scénář filmu napsal scenárista Zach Helm (*Taková malá vražda*), který tímto filmem bude debutovat i jako režisér. Scénář této fantastické komedie staví Portman do role manažerky obchodu s hračkami, který díky duchu výstředního majitele (Dustin Hoffman) jakoby ožívá. Majitel obchodu jednoho dne vážně onemocní a chce předat veškerou zodpovědnost na svou mladou kolegyni, ta se však ztrácí v depresích a kdysi prozářené místo plné barevných hraček se noří do šedi. Co se však nestane... Producenty filmu jsou Richard Gladstein a Jim Garavante. Portman nedávno hrála v posledním díle hvězdné ságy George Lucase *Hvězdné války: Epizoda III – Pomsta Sithů*, kde se opět objevili i herci Hayden Christensen a Ewan McGregor. V roce 2002 si Portman zahrála senátorku Amidalu v *Hvězdné války: Epizoda II – Klony útočí*, které následovaly po Lucasově hitu *Hvězdné války: Epizoda I – Skrytá hrozba*, kde se její postava objevila poprvé. Všechny tři filmy, jinak též prequelové populární původní trilogii *Hvězdné války* z přelomu 70. a 80. let, patří k nejdůležitějším filmům historie. Portman získala Zlatý glóbus v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli a také nominaci na Oscara ve stejné kategorii za ztvárnění role Alice v adaptaci broadwayské hry *Na dotek* od Patricka Marbera, jejíž filmové podoby se ujal veterán Mike Nichols. Dramatický příběh lásky, vášně a žárlivosti je zasazen do Londýna a její herecké partnery představují Jude Law, Julia Roberts a Clive Owen. Film vypráví příběh dvou mileneckých párů, kdy se muž z jednoho páru zamiluje do ženy ze druhého. Portman zde hraje tajemnou mladou Američanku z New Yorku, která ve filmu objevuje svou temnou stránku jak emocionální, tak sexuální. Tato talentovaná herečka byla také nominována na cenu v kategorii Nejlepší herečka, kterou každoročně uděluje oborové uskupení London Film Critics. Získala rovněž nominace v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli od Online Film Critics a Critics' Choice Awards. Oborové uskupení San Diego Film Critics ji také udělilo cenu v kategorii Nejlepší herečka. Portman si v posledních letech získala příznivý ohlas kritiků za svou roli ve filmu herce/režiséra Zacha Braffa *Zahradní stát*, který sleduje osudy mladého muže Andrewa Largemana, jenž přijíždí po desetiletém odloučení od rodiny do svého rodného města, aby se zúčastnil pohřbu vlastní matky. Portman v tomto lehce komediálním filmu hraje dívku Sam, která je vším tím, čím Andrew není. A proto se není co divit, že její vřelost a naprostá absence strachu z čehokoliv dává postavě Andrewa odvahu otevřít své srdce všemu, co nabízí studnice života - ať už radosti a nebo bolesti. Ve filmu se mimo Natalii Portman a Zacha Braffa objevuje i talentovaný a v poslední době velmi vyhledávaný herec Peter Sarsgaard. Portman získala příznivý ohlas mezinárodní kritiky už svým debutem ve filmu Luca Bessona *Leon*. Jejimi hereckými partnery jí tehdy byli Jean Reno a Gary Oldman. Ona sama pak hraje dospívající dívku Mathilda, prchající před vrahy svých rodičů, kteří zemřeli kvůli zkorumpovanému kapitánovi jednotky DEA, a při té příležitosti se seznámí s nájemným vrahem Leonem. Jak diváky, tak kritiky zaujala i svým výkonem ve snímku *Nádherný holky*, o němž se s nadsázkou tvrdí, že je o několik řádů lepší, než sám film. V této hořkosladké komedii nedávno zesnulého režiséra Teda Demmea se dále objevili Timothy Hutton, Uma Thurman, Rosie O'Donnell a Matt Dillon. Z dalších jejích filmů jmenujme adaptaci úspěšného románu *Návrat do Cold Mountain*, který před dvěma lety na plátno uvedl režisér Anthony Minghella. Tento snímek, v němž se objevili Jude Law, Nicole Kidman a Renée Zellweger, byl nominován na Oscara. Dále se objevila ve společnosti Ashley Judd ve filmu režiséra Matta Williamse *Jdi za svým srdcem*, snímku Wayne Wanga *Kdekoliv, jen ne tady* se Susan Sarandon (což Portman zajistilo nominaci na Zlatý glóbus v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli), dále v komedii/muzikálu Woody Allena *Všichni říkají: Miluji tě*, kde se objevili i Julia Roberts, Goldie Hawn, Alan Alda a Drew Barrymore; v krátkém filmu *True* německého režiséra Toma Tykwera, který je součástí povídkového snímku *Paris je t'aimer*, v černé komedii Tima Burtona *Mars útočí!*, kde jsou jí hereckými partnery Jack Nicholson a Glenn Close a v neposlední řadě v kriminální sáze Michaela Manna *Nelíostný soubor*, v němž hrají Al Pacino, Robert De Niro a Val Kilmer. Kariéra Natalie Portman je úzce spojena s filmovým/divadelním režisérem Mike Nicholsem. Poprvé se objevila v roli Niny v jeho adaptaci hry *The Seagull*. Toto představení v produkci divadelní společnosti Shakespeare in the Park bylo velmi úspěšné, otevíralo New York Shakespeare Festival a objevili se v něm vynikající herci jako Meryl Streep, Kevin Kline a Philip Seymour Hoffman. Tato adaptace klasického Čechovova románu, již se ujal uznávaný dramatik Tom Stoppard, tematizuje stále aktuální otázky rodiny, lásky, úspěchu a sexu. Na přelomu roku 1997/1998 hrála na Broadwayi v představení *The Diary of Anne Frank* a její výkon byl v *USA Today* označen za "zcela zlomový". Toto představení v režii Jamese Lapinea bylo novým uchopením některých zápisů z deníku Anne Frank, který v roce 1995 vyšel v souborné podobě.

Hugo Weaving (krycí jméno V) je australským hercem, který se objevil ve dvou z největších trilogií filmové historie - hrál knížete elfů Elronda v trilogii *Pán prstenů* a agenta Smithe v trilogii *Matrix*. Weaving je držitelem tří cen AFI (Australian Film Institute) v kategorii Nejlepší herec. Toto ocenění poprvé získal v roce 1991 za portrét slepého fotografa ve zlomovém snímku režisérky Jocelyn Moorhouse.

Ve stejné kategorii byl oceněn v roce 1994, kdy se objevil v roli transvestity Mitzi Del Bra ve snímku Stephena Eliotta *Dobrodružství Priscilly, královny pouště*. Velmi ceněným byl i jeho výkon ve filmu *The Interview*, který napsal a v roce 1998 uvedl režisér Craig Monahan. Za tuto roli získal v roce 1998 cenu v kategorii Nejlepší herec na World Film Festival v kanadském Montréalu. Jeho posledním uvedeným snímkem je *Little Fish*, kde se objevuje ve společnosti Cate Blanchett a Sama Neilla. Za výkon v této roli získal svou třetí cenu AFI v kategorii Nejlepší herec (2005) a Inside Film Award (2005) v kategorii Nejlepší herec. Z ostatních Weavingových filmů uvedme australské snímky *Peaches*, *Ruská panenka*, *Kouzelný puding*, *Strange Planet*, *Babe: Prasátko ve městě*, *True Love and Chaos*, *Babe: Galantní prasátko a Exile*. Jeho zahraniční filmy jsou *The Old Man Who Read Love Stories* v režii Rolfa de Heera a britská produkce *Ložnice a kuloáry*. Weaving je také zkušeným divadelním hercem. V roce 2006 se objevil s Cate Blanchett v představení *Hedda Gabler*, které v Brooklyn Academy of Music produkuje Sydney Theatre Company.

Stephen Rea (inspektor Finch) si získal mezinárodní uznání svou rolí ve filmu Neila Jordana *Hra na pláč*, za kterou byl nominován na Oscara i Zlatý glóbus. Před tím Rea s Jordanem natočil film *Angel*, ve kterém na plátně debutoval. Objevil se také v jeho filmech *Společensví vlků*, *Interview s upírem*, *Michael Collins*, *Malý řezník*, *Přízraky ze snů*, *Hranice lásky* a *Snídaně na Plutu*. Z jeho dalších filmů jmenujme *Life is Sweet* od Mike Leigha, *Prêt à Porter* od Roberta Altmana, *Still Crazy - Pořád naplno*, *Guinevere*, *Evelyn* od Bruce Beresforda, *Ulysses* a úplně nedávno *Tara Road*. Rea získal své divadelní vzdělání na irské Abbey Theatre School a v 70. a 80. letech se paralelně objevoval na divadle, v televizi i ve filmu. V roce 1980 založil autor divadelních her Brian Friel divadelní uskupení Field Day Theatre a Rea režíroval všechna jeho představení, a také v nich i hrál. V roce 1993 byl Rea nominován na broadwayskou cenu Tony v kategorii Nejlepší herec za svůj výkon v divadelní hře Franka McGuinness *Someone Who'll Watch Over Me*. Objevil se v bezpočtu divadelních produkcí jak v Dublinu, tak v londýnském West Endu. Často hraje ve filmech a seriálech kanálů BBC, Channel 4 a HBO.

John Hurt (kancléř Adam Sutler) je synem anglikánského vikáře a ochotnické herečky. Narodil se roku 1940 a navštěvoval školy v Kentu a Lincolnu. Ze začátku si vydělával jako kulisák v Lincoln Repertory a poté studoval umění na St. Martin's School v Londýně. Tam se mu podařilo získat stipendium na prestižní Royal Academy of Dramatic Art (RADA). Hurt je jedním z nejznámějších, nejocenenějších a nejvšestrannějších herců. Ve West Endu debutoval v roce 1962 a už v roce 1963 získal cenu Critics' Award v kategorii Nejslibnější herec za svůj výkon ve hře *The Dwarfs* od dramatika Harolda Pintera. Z dalších her, ve kterých se Hurt objevil, jmenujme Pinterovo *The Caretaker*, O'Caseyho *Shadow of a Gunman*, Stoppardovo *Travesties*, Turgeněvovo *A Month in the Country* a *Krapp's Last Tape* od Samuela Becketta. V roce 1961 se Hurt poprvé objevil v televizi a od té doby jeho portfolio každým rokem roste. Hrál císaře Caligulu v *Já, Claudius*, Raskolnikova ve *Zločinu a trestu* a pak také Quentina Crispa v autobiografickém snímku *The Naked Civil Servant*, za nějž posléze získal cenu Emmy v kategorii Nejlepší herec a cenu BAFTA v téže kategorii. Do širšího diváckého povědomí vstoupil rolí Maxe ve filmu *Půlnoční expres* a rolí znetvořeného muže Johna Merricka v Lynchově filmu *Sloní muž*. První z nich mu zajistil nominaci na Oscara v kategorii Nejlepší herec ve vedlejší roli, druhý v kategorii Nejlepší herec v hlavní roli. V roce 1984 natočil několik filmů, které byly paralelně nominovány na cenu Evening Standard Award v kategorii Nejlepší herec: *1984*, *The Hit* a *Champions*. Z ostatních filmů jmenujme *Člověk pro každé počasí*, *Pastvina*, *Scandal*, *Rob Roy* a *Two Nudes Bathing* od Johna Boormana. Za poslední zmíněný film získal v roce 1995 cenu CableAce Award. Na tu byl nominován i za snímek Richard Kwietniowského *Love and Death on Long Island*. Nedávno jsme jej mohli vidět i ve filmu Johna Maddena *Mandolína kapitána Corelliho*, kde hrál roli Dr. Iannise. V roce 1999 se Hurt objevil v *Krapp's Tape*, adaptaci hry Samuela Becketta, jejíž filmové ztvárnění se ujal Atom Egoyan, v roce 2000 hrál v *Tabloid TV* v režii Davida Blaira. Rok 2001 byl pro něj rovněž úspěšný, hrál ve filmech *Miranda*, *Harry Potter a Kámen mudrců* a *Owning Mahowny*. V roce 2002 získal Hurt významnou cenu Variety Club Award v kategorii Vynikající výkon za roli v dramatu Briana Friela *Afterplay*. Nedávno jsme jej mohli vidět ve filmu *Hellboy* v a televizním snímku *The Alan Clark Diaries* v produkci BBC. V uplynulém roce jsme Hurta mohli vidět ve filmu *Klíč* v režii Iaina Softleyho, *Shooting Dogs* v režii Michaela Caton-Jonese a *The Proposition* v režii Johna Hillcoat. Jeho zatím poslední role na divadle je v dramatu *Heroes* v režii They Sharrock. Toto divadelní představení se hraje na prknech londýnského Wyndham's Theater.

TVŮRCI

James McTeigue (režie) filmem *V jako Vendeta* debutuje jako režisér. Před tím několik let pracoval jako režisér reklam. Jako asistent režie pracoval na jedněch z nejvýdělečnějších filmů historie, jako například trilogie *Matrix*, *Hvězdné války: Epizoda II – Klony útočí*. Z dalších filmů jmenujme například *Moulin Rouge*, *Looking for Alibrandi* a *Opičí maska*. Tyto filmy byly přirozeným krokem od postu druhého asistenta režie, který zastával u filmů jako *Smrtihlav*, *Cesta do ráje*, *To Have and to Hold*, *A Country Life* a *The Well* k jeho vlastnímu režirování. Filmy, na kterých James McTeigue pracoval před *V jako Vendeta*, jej náležitě připravily na jeho vzrušující režijní debut.

Joel Silver (produkce) je jedním z nejrenomovanějších a nejúspěšnějších producentů v dějinách filmu. Joel Silver produkoval více než 40 filmů, jako například zlomovou trilogii *Matrix*, čtyřdílný blockbuster *Smrtonosná zbraň* a akční filmy jako *Smrtonosná past* a *Predátor*. Do současnosti Silverovo filmové portfolio celosvětově vydělalo přibližně 10 miliard dolarů, počítaje v to i vydání filmů na DVD, práva do televize, propagační výrobky aj. V současnosti mimo *V jako Vendeta* pracuje paralelně na produkci sci-fi filmů *The Visiting* s Nicole Kidman v režii Olivera Hirschbiegela (*Pád Třetí říše*) a nadpřirozeném thrilleru *The Reaping* s Hilary Swank, který bude dalším snímkem produkční společnosti Dark Castle Entertainment. Tato produkční společnost vznikla za přispění Joela Silvera a Roberta Zemeckise, kteří se inspirovali duchem ranných hororů producenta Williama Castlea. Dark Castle Entertainment produkovalo sérii úspěšných filmů jako *Dům hrůzy*, který se na Halloween roku 1999 stal jedničkou na žebříčku úspěšnosti, za ním v roce 2001 následoval *13 duchů*, v roce 2002 film *Loď duchů*, o rok později *Gothika* a v roce 2005 to byl *Dům voskových figurín*. Film *Matrix* z roku 1999 Silverovi celosvětově vydělal 456 miliónů dolarů, čímž studiu Warner Bros. Pictures prospěl víc než jakýkoliv jiný film v dějinách kinematografie. Do současnosti celá série *Matrix* vydělala přes 3 miliardy dolarů, počítaje v to i vydání filmů na DVD, práva do televize, propagační výrobky aj. *Matrix*, který diváky zaujal zejména díky svému přitažlivému vizuálnímu zpracování a zajímavému příběhu, získal čtyři Oscary, jeden z nich i v kategorii Nejlepší vizuální efekty. *Matrix* byl prvním filmem, u něž se prodalo přes milión nosičů DVD a tento film tak přispěl k rozvoji trhu s přehrávači DVD. Druhý díl série *Matrix*, *Matrix Reloaded*, celosvětově vydělal přes 739 miliónů dolarů, což z něj udělalo nejvýdělečnější film přístupný od osmnácti. Už během prvního víkendu tento film celosvětově vydělal 203 miliónů dolarů, což z něj udělalo finančně nejúspěšnější film, který kdy startoval během prodlouženého víkendu. Během prací na *Matrix Reloaded* a *Matrix Revolutions* Silver dohlížel na výrobu počítačové hry *Enter the Matrix*, která obsahovala další hodinu filmového materiálu, jehož režie se ujal bratři Wachowští. Hlavními postavami však zde byly ty, které se ve filmové sérii objevily v rolích vedlejších - ztvárnili je herečka Jada Pinkett Smith (Niobe) a herec Anthony Wong (Ghost). Objevil se také na postu výkonného producenta série *Animatrix*, což je kolekce devíti animovaných filmů ve stylu anime, které jsou inspirovány světem *Matrixu*. Posledním Silverovým snímkem je akční komedie *Kiss Kiss Bang Bang*, kterou napsal a zrežíroval scenárista filmu *Smrtonosná zbraň* Shane Black. Ve filmu se objevují herci Robert Downey Jr., Val Kilmer a Michelle Monaghan. Produkoval také filmy jako *Romeo musí zemřít* s Jetem Li a herečkou/zpěvačkou

Aaliyah, *Lovec policajtů* se Stevenem Seagalem a rapperem DMX, dále také *Operace: Hacker* s Johnem Travoltou, Hughem Jackmanem a Halle Berry. Silver získal ve světě produkce ostruhy ve společnosti Lawrence Gordon Productions, kde zpočátku pracoval na postu výkonného producenta a přispěl ke vzniku filmu *The Warriors* od Waltera Hilla. Společně s Gordonem produkoval *48 hodin*, *Ohnivá ulice* a *Brewsterovy milióny*. V roce 1985 Silver rozjel svou vlastní produkční společnost Silver Pictures, která hned ze začátku své existence vyprodukovala velký akční hit - *Komando* s Arnoldem Schwarzeneggerem. Za ním následovaly filmy *Jumpin' Jack Flash* a *Predátor*. Mimo sérii *Smrtonosná zbraň*, filmy *Smrtonosná past* a *Smrtonosná past 2* produkoval Silver snímky jako *Poslední skaut*, *Demolition Man*, *Sám doma a bohatý a Spiknutí*. Silver je úspěšným producentem i na poli televize - na postu výkonného producenta zařídil sérii kanálu UPN *Veronica Mars*, která je v současnosti ve druhé sezóně. Úspěchu série přispělo i angažování herečky Kristen Bell. Společně s Richardem Donnerem, Davidem Gilerem, Walterem Hillem a Robertem Zemeckisem produkoval Silver i osm sezón úspěšné série televize HBO *Příběhy ze záhrobí* a dva stejnojmenné filmy. V roce 1967, kdy Silver studoval na newjerseyské škole Columbia High School ve čtvrti Maplewood, vytvořili on a jeho spolužáci disk hry frisbee. Tento týmový sport se úspěšně šířil po celém světě a v současné době se jeho mistrovství hrají ve více než padesáti zemích světa. V roce 2006 se několik tisíc hráčů ze čtyřiceti zemí zúčastní World Ultimate Club Championships v australském Perthu.

Grant Hill (producent) se v poslední době objevil na postu výkonného producenta a manažera štábu snímků *Matrix Reloaded* a *Matrix Revolutions*. Před tím produkoval *Tenkou červenou linií* režiséra Terrence Malicka a spoluprodukoval *Titanic* režiséra Jamese Camerona.

Larry Wachovski a Andy Wachovski (producenti/scenáristé) se narodili a dospívali v Chicagu a spolupracují spolu více než třicet let. Před tím, než napsali a spoluprodukovali *V jako Vendeta*, napsali, režírovali a produkovali celou trilogii *Matrix*. V roce 1996 napsali a režírovali svůj debut thriller *Past* ve kterém se objevili Gina Gershon, Jennifer Tilly a Joe Pantoliano.

David Lloyd (ilustrátor komiksově předlohy) se narodil v roce 1950 ve čtvrti Enfield v severním Londýně. Před tím, než se v roce 1977 stal ilustrátorem, čímž si splnil svůj dětský sen, se živil prací v reklamním studiu. Prosadil se záhy poté, co v oboru začal pracovat - jeho debutem byl komiks založený na úspěšné televizní sérii *Loganův běh*. Později začal spolupracovat s britskou pobočkou Marvel Comics, pro kterou ilustroval „šestákové série“ *Night Raven* a *Dr. Who*. Na sérii *V jako Vendeta*, která se stala přílohou měsíčníku *Warrior*, začal se scenáristou Alanem Moorem spolupracovat v roce 1980. V roce 1988 tuto sérii vydalo nakladatelství DC Comics v kompletní podobě a od té doby vyšla již několikrát A to nejen ve Velké Británii, ale i po celém světě. Lloyd svými kresbami přispěl do sérií *ESPers*, *Hellblazer*, *Slaine*, *War Stories*, *Global Frequency*, *Aliens*, *Marlowe: The Graphic Novel*, *Night Raven: House of Cards* a mnoha krátkých povídkových sbírek. V současné době se Lloyd zabývá spuštěním webového projektu *Cartoon Classroom*, který chce poskytnout informace o všech ilustrátorech a autorech komiksů, kteří učí na uměleckých školách, a v úhrnné podobě poskytnout informace všem těm zájemcům, kteří by ve Velké Británii chtěli tento obor studovat. Už několik let žije v Brightonu, kde nedávno dokončil 92-stránkový detektivní příběh *Kickback* francouzského vydavatelství Editions Carabas. Tento komiks bude v Británii publikován v létě 2006 péčí britské pobočky *Dark Horse*.

Benjamin Waisbren (výkonná produkce) je zakladatel a ředitel *Virtual Studios*, společnosti, která investuje do produkce a distribuce filmů velkých společností. Patří také do širšího kruhu pracovníků distribuční a produkční společnosti *Wild Bunch*, která sídlí v Paříži. Je výkonným producentem filmů *Poseidon*, *The Good German*, *Zabití Jesseho Jamese zbabělcem Robertem Fordem*, *Blood Diamond*, *300*, *First Born* a *Gardener of Eden*, které budou zanedlouho dokončeny a uvedeny do distribuce. Je také manažerem a ředitelem firmy *Stark Investments*, která v oblasti managementu a finančních strategií dosahuje ročního obrátu až 7 miliard dolarů. Je též bývalým ředitelem firmy *Salomon Brothers Inc.*, kde předsedal skupině, která měla za úkol restrukturalizaci *Investment Banking Department*. Byl také bankovním likvidátorem a následně se svými kolegy v Chicagu založil konkurzní společnost *Lord, Bissell & Brook*.

Adrian Biddle (kamera) za sebou měl úspěšnou kariéru kameramana, kterou započal ve věku čtrnácti let, kdy začal pracovat jako asistent kamery pod vedením legendárního podvodního kameramana Gila Woxholta. Dále se účastnil natáčení filmů *When Eight Bells Toll*, *Murphy's War* a *V tajné službě jejího Veličenstva* ze série *James Bond*. V roce 1970 Biddle začal pracovat pro společnost *R.S.A* Ridleyho Scotta jako švenkr a díky tomu mohl spolupracovat na reklamách s významnými postavami komerční tvorby jako *Ridley* a *Tony Scottovi*, *Hugh Hudson*, *Roger Woodburn* a *Howard Guard*, kteří pravidelně získávali významná oborová ocenění. O úroveň výše se dostal prostřednictvím filmu *Ridleyho Scotta Soupeři*, kde je v titulcích můžeme objevit na postu ostříže. O několik let později se se Scottem setkal na natáčení filmu *Vetřelec*. Prvním jeho filmem, na němž pracoval jako kameraman, byl hit Jamese Camerona *Vetřelci* z roku 1987. Poté spolupracoval na filmech jako *Princezna nevěsta*, *Willow* a s *Ridley Scottem* se opět sešel při natáčení filmu *Thelma a Louise*, za nějž získal nominaci na Oscara, nominaci na BAFTA a také nominaci na oborovou cenu *British Society of Cinematographers* (BSC). Další cenu od BSC získal za Scottův film *1492: Dobytí ráje*. Jeho kariéra se úspěšně rozběhla a začal získávat mnohá ocenění – mezi jinými *Year Award* v kategorii *European Cinematographer* za *Malého řezníka* Neila Jordana. Svou kamerou přispěl k vizuální stránce filmů jako *The Dawning*, *The Tall Guy*, *Dobrodruzi z velkoměsta II: Legenda o Curlyho zlatě*, *Soudce Dredd*, *Divoká stvoření*, *101 dalmatinů*, *Horizont události*, *Svatý muž*, *Mumie*, *Jeden svět nestačí* ze série *James Bond*, *Váha vody*, *102 dalmatinů*, *Mumie se vrací*, *Království ohně*, *Rytíři ze Sanghaje*, *Zákon přitažlivosti*, *Bridget Jonesová: S rozumem v koncích* a *An American Haunting*. Tento vynikající kameraman bohužel předčasně zemřel 7. prosince 2005.

Owen Paterson (vedoucí výroby) pracoval jako vedoucí výroby na všech třech dílech trilogie *Matrix*. Paterson získal od *Australian Film Institute* cenu za Nejlepší podobu filmu - za film *Dobrodružství Priscilly, královny pouště* od Stephana Eliotta. Mezi jeho dalšími filmy najdeme *Rudá planeta*, *Welcome to Woop Woop*, *Sluneční šíp* opět od Stephana Eliotta, dále filmy *Minnamurra*, *The Place at the Coast* a *Travelling North*. Paterson také svými návrhy přispěl australským filmům *Doteky* a *The Coolangatta Gold*. Patterson čas od času pracuje i pro televizi: *Noriega: God's Favorite*, *The Beast*, *Heartbreak High* pro televizi ABC a *The Riddle of the Stinson*.

Martin Walsh (stříh) v roce 2003 získal Oscara a ACE Award za stříh filmu *Chicago* od Roba Marshalla. Téhož roku byl nominován i na cenu BAFTA. Walsh nedávno stříhal filmy *Separate Lies* režiséra Juliana Fellowese a také *Thunderbirds*. Z dřívějších filmů jmenujme *Iris*, *Deník Bridget Jones*, *Mansfieldské sídlo*, *Hilary a Jackie*, *Welcome to Woop Woop!*, *Líbánky bez ženicha*, *Hackeri*, *Backbeat* a *The Krays*. Walsh několikrát spolupracoval s režisérem Peterem Chelsomem na jeho filmech - jmenovitě na *Smích ze záhrobí* a *Hear My Song*.

Dario Marianelli (hudba) se narodil v italské Pise a vystudoval hru na klavír a komponování ve Florencii a v Londýně. Po roce postgraduálního studia na *Guildhall School of Music and Drama*, kde rovněž předsedal *Contemporary Music Society*, získal stipendium od *Gulbenkian Foundation*. Jeho pedagogy mu byli *Judith Weir* a *Lloyd Newson* z *Bretton University College*, kteří jej zasvěcovali do umění komponování a choreografie. Další stipendia mu umožnila, aby se podíval do Německa a zúčastnil se několika tvůrčích dílen, zaměřených na evropskou filmovou hudbu. Na škole *National Film and Television School* strávil tři roky a vystudoval ji v roce 1997. Během několika posledních let *Marianelli* napsal hudbu takřka pro desítku filmových titulů – *Kletba bratří Grimmů*, *Pýcha* a *předsudek*,

Opal Dreams, Shooting Dogs, Burnt Out, Cheeky, September, This Little Life, In This World, Hrad bude můj, V pohodě a *The Warrior*. V daném období se však nevyhýbal ani televizi, neboť složil hudbu pro několik dokumentárních filmů a animovaných snímků, dále pro divadelní představení a představení současného tance. Marianelli dále napsal koncertní skladby pro BBC Symphony Orchestra a pro Britten-Pears Orchestra, dále také vokální hudbu pro BBC Singers a čas od času přispěje svými orchestracemi Royal Shakespeare Company.

Pro více informací o titulech distribuovaných do kin společností Warner Bros. nebo pro zaslání materiálů k filmům či přístupu do databáze pro novináře prosím kontaktujte:

Warner Bros. Česká republika
Milan Stopa
Soukenická 13
110 00, Praha 1
T: +420 296 580 325
F: +420 296 580 340
C: +420 602 575 844
E: milan.stopa@warnerbros.com